

Море отъ вейки. „Хижата“ се извишава
подъ звездния покровъ. Напѣва
преспивно старата чешма.
Гората крепъ отбули и въздъхне —
на люлека полъхне.
А близо славей, сребренъ трелъ отрони,
срѣдъ ведрината на листъ и клони.